

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 246
van **SOFIE JOOSEN**
datum: 15 mei 2020

aan **BART SOMERS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
BESTUURSZAKEN, INBURGERING EN GELIJKE KANSSEN

Plaatsrechten kermissen - Teruglopende lokale inkomsten (2)

In het antwoord op schriftelijke vraag nr. 6 van 3 oktober 2018 van gewezen collega Remen over de achteruitgang van de Vlaamse kermissen wordt erop gewezen dat in de 10 voorgaande jaren het aantal foorkramers met 15 procent zou zijn gedaald. In antwoord op mijn eigen schriftelijke vraag nr. 135 van 31 januari 2020 gaf de minister toelichting bij de teruglopende gemeentelijke belastinginkomsten op het plaatsrecht voor kermissen (REK 73601). De evolutie is evenwel een overtreffende trap van de 15 procent daling die collega Remen aangaf. In 2010 werd nog 3.169.104 euro genoteerd aan gecumuleerde inkomsten, in 2017 was dat bijna gehalveerd naar 1.789.447 euro.

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag gaf de minister aan dat deze sterke terugloop specifieke redenen had. Ik citeer:

“De geraamde opbrengsten uit plaatsrechten voor kermissen vertonen voor 2019 geen dalende trend ten opzichte van 2018. Sommige gemeenten verwachten een (soms flink) hogere opbrengst, andere gemeenten verwachten wat minder. In 2010 inden 194 gemeenten plaatsrechten voor kermissen, in 2019 waren dat er 164. (...)”

Het grote verschil in de totaalopbrengsten tussen 2010 en 2019 is louter te wijten aan het feit dat enkele grote gemeenten geen plaatsrechten voor kermissen meer heffen. Ik verwijs naar Antwerpen (626.075 euro in 2010, 0 euro in 2019), Kortrijk (261.112 euro in 2010, 0 euro in 2019), Oostende (153.861 euro in 2010, 0 euro in 2019) en Turnhout (121.328 euro in 2010, 0 euro in 2019).”

Ik nam naar aanleiding van het antwoord van de minister contact op met o.m. de administraties van Turnhout en Antwerpen. Zij bevestigden dat er zeker geen afschaffing was van de belasting, maar een verschuiving: deze werd nu als retributie en niet als belasting geïnd. In tegenstelling tot de lokale belastingen worden de gemeentelijke retributies niet door het agentschap Binnenlands Bestuur bijgehouden, of alleszins niet publiek vrijgegeven.

De situatie lijkt me minstens verwarrend: in de ene gemeente worden kermiskramen via een belastingreglement geïnd, in de andere als retributie. De ratio om van de ene categorie naar de andere te verschuiven, lijkt ook niet altijd helder.

1. Heeft de minister zicht op het aantal gemeenten dat een retributie heft op het plaatsen van kermiskramen? Zo ja, graag een overzicht van de in 2018 en 2019 (indien reeds beschikbaar) effectief geïnde retributies per gemeente.
2. In hoeverre is het logisch dat een zeer gelijkvormige gemeentelijke inkomst (met name de heffing van plaatsrechten voor kermiskramen) door een aantal gemeenten als belasting en door een aantal als retributie wordt geïnd? Zijn de door Binnenlands Bestuur vooropgestelde onderscheidingscriteria tussen belasting en retributie van die aard dat kermisheffingen onder beide categorieën kunnen vallen?

BART SOMERS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
BESTUURSZAKEN, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 246 van 15 mei 2020

van **SOFIE JOOSEN**

1. De beleids- en beheerscyclus laat toe om de meeste belastingen te identificeren en te becijferen voor elke individuele gemeente. Voor retributies is dat daarentegen niet mogelijk.

Retributies voor kermisstandplaatsen worden dikwijls ook opgenomen in een meer algemeen retributiereglement voor de inname van het openbaar domein.

Wie wil weten of de gemeente een retributie voor kermisstandplaatsen vraagt, raadpleegt dus best de website van de gemeente.

2. Een retributie verschilt van een belasting in die zin dat een retributie louter kostendekkend kan zijn en het gaat om een individueel verleende dienst. Als de gewenste vergoeding niet voldoet aan de kenmerken van een retributie, kan de gemeente ze alleen vragen in de vorm van een belasting. Bij betwisting kan de rechter de vergoeding herkwalficeren.

Het omgekeerde, namelijk de 'fiscalisering' van een retributie, is niet verboden. Voor de gemeente is dat echter niet meteen interessant, omdat de heffing van een belasting aan strengere voorwaarden verbonden is en de invordering van een retributie ook soepeler kan verlopen.

Standplaatsvergoedingen worden in de ene gemeente beschouwd als een retributie, in een andere gemeente worden ze geheven in de vorm van een belasting.